

[Karen Højte Jensen]

for det, Sundhedsstyrelsen kommer med, men jeg vil gerne afvise, at den AIDS-politik, som jeg har været med til at tilrettelægge, skulle være ensidigt styret af Sundhedsstyrelsen.

Så blev der fremhævet en opinionsundersøgelse. Jeg kom faktisk til at tænke på, at hvis man nu lavede en opinionsundersøgelse, som Folketinget så skulle tilrettelægge sin politik efter, efter den rapport, der netop er kommet om magnetfelters indflydelse på kræftisiko for børn, hvordan ville befolkningen så svare på det? Jeg synes naturligvis, at vi skal inddrage befolkningen, men vi må altså holde hovedet koldt og lade være med at komme med populistiske udsagn om, at når 68 pct. af befolkningen mener dette eller hint, skal Folketinget føre politik efter det. Jeg kan finde adskillige opinionsundersøgelser, hvor jeg må hævde, at de spørgsmål, man har stillet befolkningen, er meget forenkledte, og derfor synes jeg, at vi skal være varsomme med at trække en opinionsundersøgelse frem som grundlag for at ændre vores AIDS-politik. Jeg synes, at vi skal arbejde seriøst med tingene.

Den fg. formand (Helge Sander):

Nu skønner formanden, at det er den sidste korte bemærkning, inden vi går videre til ordførerrækken.

(Kort bemærkning.)

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det ser ud til, at vi kommer meget vidt omkring, men jeg vil bare en gang for alle understrege, at der ikke i nærværende forslag ligger nogen kritik af Sundhedsstyrelsens indsats. Det her skal være et supplement til det bestående og under ingen omstændigheder en kritik af Sundhedsstyrelsens hidtidige arbejde, og jeg håber, at man har læst forslaget så grundigt, at man ved dét.

Den fg. formand (Helge Sander):

I ordførernes række fru Birgitte Husmark.

Birgitte Husmark (SF):

SF har også læst dette forslag og har kunnet konstatere, at det foreslåede opsporings- og forebyggelsesråd er skitseret meget tæt på den forhenværende sundhedsministers model for det forebyggelsespolitiske råd og det tilknytte-

de alkoholpolitiske forum. Den eneste forskel, vi har kunnet konstatere, er, at her må rådet fremsætte forslag såvel til Folketinget som til sundhedsministeren, men ellers skal det ikke have nogen selvstændig handlekraft, og det er overhovedet ikke beskrevet i forslaget, hvilke opsporings- og forebyggelsesaktiviteter forslagsstillerne mener skal fremmes. Det nærmeste, forslagsstillerne kommer det, er en beklagelse i bemærkningerne over, at kønssygdomsloven blev ophævet i 1988, og så skal jeg nok lade være med at vove mig ud i nogle forestillinger om, hvad forslagsstillerne så ellers mener med den beklagelse.

Jeg vil sige, at i forhold til Fremskridtspartiets almindelige indstilling til bureaukrati, er det imponerende, at man er nået frem til at foreslå et råd på 27 medlemmer, som skal beskikkes af sundhedsministeren, hvoraf de 11 skal udpeges af Folketinget og resten af 14 faglige foreninger samt Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, dog som tidligere nævnt altså uden at de involverede parter er inkluderet.

Som det også er blevet nævnt – det er jo nogle gange svært at komme med noget nyt, når man er nr. 4 i rækken og også kommer efter ministeren – er grundlaget, som også SF tilslutter sig, for den danske indsats mod spredning af HIV-infektion og for behandling af patienter med AIDS den dagsorden, der blev vedtaget af Folketinget i 1987, og som også SF dengang bidrog aktivt til, hvorefter indsatsen mod HIV og AIDS bygger på frivillighed, anonymitet, åben, direkte og ærlig information, den enkeltes tryghed ved at henvende sig til sundhedsmyndighederne samt ønsket om at undgå enhver form for diskrimination. Det betyder, at SF ikke kan gå ind for det af Fremskridtspartiet ofte, men indrømmet ikke her fremsatte forslag om registrering af HIV-positive mennesker. Det, der derimod efter SF's mening skal støttes, og som burde være en selvfølgelighed, er, at den læge, som meddeler et HIV-positivt resultat til en person, også skal gøre en aktiv indsats for, at den smittede enten selv medvirker til, at mulige smitekilder informeres, eller giver lægen mulighed for at foretage denne information. Det mener vi er helt klart og helt nødvendigt, og det er godt, at sundhedsministeren siger, at den indsats måske kan skærpes.